

सम्पादकीय

चार दशकदेखी निरन्तर

यस नवीन साप्ताहिक पत्रिकाले आज चार दशक पार गरेको छ। चार दशकदेखी निरन्तर रूपमा प्रकाशित हुँदै आएको यस पत्रिका आजदेखी ४१ औं वर्षमा प्रवेश गरेका छ। जिल्लाको सबै भन्दा पुरानो अखबारको रूपमा स्थापित भई निरन्तरता दिनु नै यस पत्रिकाको ठूलो उपलब्धि हो। यस अवधीमा दर्जनौं अखबारहरु प्रकाशनमा आए अनि बन्द भए तर, नवीन साप्ताहिकले आफ्नो छुट्टै पहिचान बनाएर निरन्तर प्रकाशन भइरहेको छ।

धेरै सामाजिक, राजनीतिक उथलपुथल हेरेको यस पत्रिकाले चार दशकदेखी पत्रकारिता क्षेत्रमा यतीको लामो समयसम्म आफ्नो छुट्टै पहिचान कायम राख्न सफल भएको छ। यस अखबारलाई पाठकहरुले मन चाहेको समयमा इन्टरनेट मार्फत समेत पढ्न सक्ने व्यवस्था रहेको छ। अहिलेको वर्तमान समयमा संचारमाध्यममा व्यापक प्रतिस्पर्धा भइरहेकोमा अखबारलाई इन्टरनेटमा राखिएको हो।

तसर्थ चार दशकको यस यात्रा सम्म निरन्तर सहयोगीको रूपमा रहेका पाठक वर्ग तथा शुभेच्छुकहरुबाट थप सल्लाह सुझावको अपेक्षा गरिएको छ। आगामी दिनहरुमा अभि निष्पक्ष, सत्यतथ्य समाचार सम्प्रेसन गर्ने प्रतिबद्धता जनाउँदै पाठक, विज्ञापनदाता, शुभेच्छुकसहित सहयोग गर्ने सम्पूर्ण महानुभावप्रति हार्दिक धन्यवाद दिन चाहन्छौं।

पुरानो रोगको उपचारका लागि सम्पर्क गरौं।

होमियोप्याथिक रिसर्च इन्स्टिच्युट

डा. सुशील मोहन दास

(बी.एच.एम.एस)

सिरहा रोड, राजविराज फोन : ०३१-५२९९६८

डा. सरोज कुमार साह

Dr. Saroj Kumar Sah
MBBS, MS Orthopaedics (BPKIHS) Dharan
Fellowship in Hand Surgery (CMC Vellore)
NMC Reg. No. : 13288

हाउंड जोर्नी, नशा तथा बाथ रोग विशेषज्ञ

सम्पर्क : कृताञ्जली मेडिकल हॉल, राजविराज
Mo. No : 9842830252, 9804605569

डा. ललन प्रसाद रौनियार

Dr. Lalan Prasad Rauniyar
MBBS (BPKIHS) Dharan, MD Paediatrics
(BPKIHS) Dharan, NMC Reg. No. : 13338

कन्सलटेन्ट बाल रोग विशेषज्ञ

सम्पर्क : कृताञ्जली मेडिकल हॉल, राजविराज
Mo. No : 9842830252, 9804605569

यस्ता छन् बालबालिकामा बढी देखिने मनोवैज्ञानिक समस्या

डा सिपी सेडाई

बालबालिकाको बानी सुधार्न अभिभावकको ठूलो हात हुँच। बालबालिकाले गरेको राम्रो कामलाई प्रोत्साहन दिने र नराम्रो कुरालाई रोक्ने उपाए सिकाउनाले भविष्यमा राम्रो युवकमा परिणत गराउन सहयोग पुऱ्याउँछ। यस बाहेक व्यक्तित्वको पनि केहि भूमिका रहेको हुँच। बालबालिकाको बानी र अभिभावकको जिम्मेवारी नमिल्दा गलत सिकाई हुन जान्छ। त्यस्तै स्कूलको शिक्षकको पनि उत्तिकै ठूलो भूमिका छ, राम्रो बानी बसाल्नमा। बालबालिकाले गलत काम गरे पनि अभिभावकले ढाक्छोप गर्दा नराम्रो कुरा गर्ने कुरामा प्रोत्साहन मिल्छ। त्यस्तै बालबालिकाले गरेको राम्रो काममा अभिभावक स्याबासी नदिदा पनि नराम्रो कुरा गर्ने प्रोत्साहन मिल्छ, त्यसैले अभिभावकले यस्ता मनोवैज्ञानिक कुरा बुझनु जरुरी छ। बालबालिकामा विभिन्न खालका मनोवैज्ञानिक समस्याहरु हुँचन्।

बढी रिसाउने

कोही बालबालिकाहरु ५ वर्षमा ६ वर्षमा बढी रिसाउने गर्दैन् जुन साधारण हो। तर यो रहिरहेमा यसले समस्या त्याउँछ। अभिभावकले रिसाउने बानी घटाउन प्रयास गर्नुपर्छ। त्यसो भएन् भने पछि गएर यसले मनोवैज्ञानिक समस्यात्याउने

सक्छ। यस्तो समस्या रहिरहेमा सम्बन्धित विषेशज्ञको सल्लाह लिनुपर्छ।

निद्रा गडबड हुने समस्या

बच्चाहरु राति नसुन्ने दिउसो सुन्ने, निद्रामा उठेर हिड्ने, निद्रामा अत्याधिक डराउने समस्या पाइन्छ।

खाने समस्या

कोही बालबालिका गुलियो मात्र रूचाउने गर्दैन। कोही कुनै वस्तु खान पटकै रुचाउदैनन्। यसबाहेक कोही बालबालिका माटो, दुङ्गा, कागज खाने पनि हुँच। यस्ता बच्चाहरुमा रक्त अल्पता भएको हुन सक्छ।

अत्याधिक डराउने समस्या

बालबालिका अलिअलि डराउन स्वभाविक नै हो। तर अत्याधिक डराउन एक मनोवैज्ञानिक समस्या हो। डराउने वस्तुसँग विस्तारै घुलमेल गर्दा यो समस्या घट्छ।

डिप्रेसन

कहिलेकाही बालबालिकामा डिप्रेशन रोग देखिन्छ। खासगरी रिसाउने, विस्तै, पेट दुख्ने, रोझरहने, बढी निद्रा लाग्ने आदि लक्षण देखिन्छ।

स्कूल जान नमान्ने

कर्तिपय बालबालिका स्कूल जान नमान्ने, पेट दुख्ने, टाउको दुख्ने, बान्ता गर्ने यो मनोवैज्ञानिक कारणले भएको हो। स्कूल जान नमान्ने कारण

राखीएका साँसद रेशमलाल चौधरी सहित अन्य राजवन्दीहरुको मुद्दा खारेज गर्नु पर्ने माँग रहेको छ।

त्यस्तै ज्ञापनपत्रमा गत जेठ २३ गते सरकारद्वारा जारी भएको भु-उपयोग नियमावली अत्यन्त अव्यावहारिक र साना किसानको हित विपरित रहेको उल्लेख गर्दै अविलम्ब यसको खारेजीको माग गरीएको छ। यस्तै ज्ञापन पत्र मार्फत महरी कालोबाजारीको नियन्त्रण, कृषि कार्यमा प्रयोग हुने डिजल कृषकलाई सस्तो मुल्यमा उपलब्ध गराउन र २४ सै घण्टा विद्युत आपुर्तीको व्यवस्था गर्ने माग गरिएको छ।

यसैगरि विभिन्न उत्पीडित समुदाय, मधेशी, थारु, आदीवासी, जनजाती, शिल्पी (दलित) महिला मुश्लिम लगायतको सम्मान, पहिचान र अधिकार सुनिश्चिताका लागी संविधानमा संशोधन गर्नु पर्ने लगायतका माग पनि ज्ञापन पत्रमा समावेश गरिएको छ।

पार्टीका जिल्ला अध्यक्ष सुनिल कुमार भाको नेतृत्वमा जिल्ला

शिक्षकदेखि डराउनु, साथीभाईले कुट्टनु, नयाँ स्कूलमा भर्नाहुन इत्यादि पछ्नन्।

अनियमित पिशाव हुने

५ वर्ष भन्दा कम उमेरमा बालबालिकाले पिशाव नियन्त्रण गर्न नसक्नु सामान्य हो। तर ५ वर्ष बढी उमेरमा पनि यो समस्या रहयो भने त्यसको उपचार गर्नु पर्छ।

दिसा छुट्टनु

बालबालिकाहरुमा ४ वर्ष भइसकेपछि पनि दिसा छुट्टने भएमा त्यसको उपचार गराउनु पर्छ।

सामाजिक नियम उल्ज्जन गर्ने

कोही बालबालिका अलिअलि डराउन स्वभाविक नै हो। तर अत्याधिक डराउन एक मनोवैज्ञानिक समस्या हो। डराउने अलकारी विकास नहुनुलाई सुस्त मनस्थिती भनिन्छ। यस्ता बालबालिकालाई अरुले भन्दा फरक किसिमले सिकाउनु पर्छ। उनको वृद्धि अनुसारको काम दिनु पर्छ।

उपचार

- बालबालिकाको समस्याको विषयमा रोगको पहिचान गर्न सम्बन्धित डाक्टरको परामर्श लिने।

- बालबालीको बानी सुधार्न अप्रोत्साहन दिने।

- काउन्सिलिङ, साइकोथेरापी र कतिपय रोगमा औषधिको प्रयोग गरिन्छ।

- बच्चामा हुने डिप्रेशनकोलाई एन्टिडिप्रेसेन्ट औषधि को प्रयोगबाट फाइदा हुन्छ।

- छारे रोगकोलागि औषधि ४ वर्ष सम्म खुवाउनु पर्ने हुन्छ।

१४ बुँदे माग राख्दै लोसपाले बुझायो ज्ञापन

राखीएका साँसद रेशमलाल चौधरी सहित अन्य राजवन्दीहरुको मुद्दा खारेज गर्नु पर्ने माँग रहेको छ।

त्यस्तै ज्ञापनपत्रमा गत जेठ २३ गते सरकारद्वारा जारी भएको भु-उपयोग नियमावली अत्यन्त अव्यावहारिक र साना किसानको हित विपरित रहेको उल्लेख गर्दै अविलम्ब यसको खारेजीको माग गरीएको छ। यस्तै ज्ञापन पत्र मार्फत महरी कालोबाजारीको नियन्त्रण, कृषि कार्यमा प्रयोग हुने डिजल कृषकलाई सस्तो मुल्यमा उपलब्ध गराउन र २४ सै घण्टा विद्युत आपुर्तीको व्यवस्था गर्ने माग गरिएको छ।

यसैगरि विभिन्न उत्पीडित समुदाय, मधेशी, थारु, आदीवासी, जनजाती, शिल्पी (दलित) महिला मुश्लिम लगायतको सम्मान, पहिचान र अधिकार सुनिश्चिताका लागी संविधानमा संशोधन गर्नु पर्ने लगायतका माग पनि ज्ञापन पत्रमा समावेश गरिएको छ।

पार्टीका जिल्ला अध्यक्ष सुनिल कुमार भाको नेतृत्वमा जिल्ला

कुमार यादव, राजविराज नगरपालिकाका पुर्व मेयर शैलेश चौधरी, पुर्व उपमेयर साधाना भा, लोसपालका युवा न

नेपालमा जनसंख्या नियन्त्रणका उपायहरु

हरेक वर्ष जस्तै यसवर्ष 'आज द अर्ब पुगेको जनसंख्या सबैको छनोट र अधिकारको सुनिश्चिततासहित उज्ज्वल भविष्यका लागि अवको प्राप्ति' भन्ने नाराकासाथ ११ जुलाईका दिन विश्वभरीका मुलुकलगायत नेपालमा पनि विश्व जनसंख्या दिवस मनाइदै छ।

परिभाषा: सामान्यतया

जनसंख्या भन्नाले कुनैपनि गाउँ/जिल्ला, शहर तथा देश लगायत विश्वभरी वसोवास गर्ने, समान सामाजिक, सांस्कृतिक, अर्थिक, जनजाती समूहमा वसोवास गर्ने व्यक्तिहरु वा व्यक्तिको समूहलाई जनसंख्या भनिन्छ। समाजस्थ्रमा जनसंख्या भन्नाले मनुष्य जातीको संगठित स्वरूप र यसको तथ्याङ्गीय अध्ययन हो।

ऐतिहासिक पृष्ठभूमि: तेह्रौ शताब्दी (सन् १३१५-१७००) देखि निरन्तर वृद्धि हुदै गएको विश्वको जनसंख्या पन्धौ-सत्रौ शताब्दीसम्म करिब ३ करोड ७० लाख थियो भने अठारौ शताब्दीमा जम्मा १ अर्ब भयो। त्यसपछि, उन्नाइसौं शताब्दीको बीचमा २.०६ प्रतिशतका दरले वृद्धि भएको विश्वको जनसंख्या बीसौं शताब्दी अर्थात् सन् २०१० देखि २०१५ को विचमा १.१८ प्रतिशतका दरले मात्रवृद्धि भएको थियो भने २०१८ को मध्यतिर आईपुराडा नपुर्नै विश्वको जनसंख्यामा वृद्धि भई ७ अर्ब नाघिसक्यो। सयुक्त राष्ट्र संघीय जनसंख्या कार्यक्रमको अनुमान अनुसार ११ जुलाई, २०२२ मा ७ अर्ब ९५ करोडभन्दा बढी पुगेको छ भने आगामी ४ महिना (नोभेम्बर, २०२२) मा ८ अर्ब पुग्ने अनुमान गरिएको छ।

यसरी बढ्दो जनसंख्या आगामी २०५० मा ९.५ अर्ब पुग्ने अनुमान गरिएको छ। विश्वमा सबभन्दा बढी जनसंख्या भएका मुलुकमध्ये चीन पहिलो हो, जसको जनसंख्या १ अर्ब ४५ करोड पाइएको छ, दोश्रो भारतको १ अर्ब ४० करोड, तेश्रो संयुक्त राज्य अमेरिकाको जनसंख्या ३३ करोड रहेको छ। विश्वको जनसंख्या करिब ३० प्रतिशतले वृद्धि भएको संयुक्त राष्ट्र संघीय जनसंख्या तथ्याङ्कले जनाएको छ भने एशियामा भण्डै ४२ प्रतिशतले वृद्धि भएको छ। २०७८ को जनगणना बमोजिम करिब ०.९३ प्रतिशतका दरले वृद्धि भएको नेपालको जनसंख्या भण्डै २ करोड ९२ लाख छ, भने २ करोड ९४ लाख पुग्ने अनुमान गरिएको छ।

जनसंख्यावृद्धि: व्यक्तिहरुको संख्यामा वृद्धि हुनुलाई अर्थात् कुनै पनि स्थान वा मुलुकको जन्मदर र वाहिरबाट वसोवास गर्ने आएका व्यक्तिहरुको जोडमा मृत्युदर र अन्यत्र वसोवास गर्ने जाने व्यक्ति वा समूहको संख्यालाई घटाउँदा आउने संख्यालाई जनसंख्या वृद्धि हो। स्पष्टरूपमा मनुष्यको जन्म तथा मृत्युमा आधारित जनसंख्याको आकारमा आउने सकारात्मक वा नकारात्मक परिवर्तन तै जनसंख्या वृद्धि हो। यदि विश्वका मुलुकहरुमा मृत्यु धेरै भएमा विश्वको जनसंख्या हीलो वृद्धि हुन्छ अथवा

जनसंख्या घट्दै पनि जान्छ, जसलाई सापेक्षित र निरपेक्षित वृद्धिमा मापन गरिन्छ। उदाहरणको रूपमा सन् १९५० मा विश्वको जनसंख्या जम्मा ४ अर्ब थियो भने २००० मा जनसंख्यामा वृद्धि भई ६ अर्ब पुग्यो। अनि करिब २२वर्षमै भण्डै २ अर्ब बढेर विश्वको जनसंख्या द अर्ब पुगेको अनुमान छ।

जनसंख्यावृद्धिका कारण: कुनैपनि मुलुकको जनसंख्या वृद्धिका प्रमुख कारणमध्ये जन्मदर नै हो। साथै बसाई-सराई, अशिक्षा, धर्म-संस्कृति, पछाटेपन, गरिबी, कामको खोजीमा बाहिरिने र मृत्युदरले जनसंख्या वृद्धिमा असर गर्दछ।

जनसंख्या नियन्त्रण:

विश्वमा निरपेक्षितरूपमा बढ्दै गर्दैहेको जनसंख्या नियन्त्रण गर्न विश्व जनसंख्या दिवस मनाउने गरिन्छ। जनसंख्या नियन्त्रण वा व्यवस्थापन गर्न हरेक मुलुकले आ-आफ्नो जन्मदर, गरिबी, बाहिरबाट बसाई-सराई गरी आउने समुदाय, परिवार नियोजन, गर्भान्तर, शिशु मृत्यु दर, बालबालिका मृत्यु दर, सुरक्षित मातृत्व, सुरक्षित गर्भपतन, खाद्य-सुरक्षा, एक वा दुई मात्र सन्तान नीति, साक्षरतामा वृद्धि आदि पक्षमा अत्यन्त ध्यान पुऱ्याउनु पर्दछ।

विश्व जनसंख्या दिवसको थालनी

सन् ११ जुलाई, १९८७ मा निरपेक्षि तरुपमा बढ्दै ५ अर्ब पुगेको विश्व जनसंख्या नियन्त्रण तथा जनसंख्या वृद्धिका चुनौतीलाई सामना तथा व्यवस्थापन गर्न सन् १९८९ मा संयुक्त राष्ट्रसंघीय विकास कार्यक्रमको शासकिय परिषदको स्थापना भएको हो। अनि १० भन्दा बढी देशमा प्रथम विश्व जनसंख्या दिवस मनाइयो। त्यसपछि संयुक्त राष्ट्र संघीय जनसंख्या संघका कार्यालयहरुका साथै अन्य संघ-संगठनहरूले सरकार तथा नागरिक समाजसमेतको समन्वयमा हरेक वष ११ जुलाईका दिन विश्व जनसंख्या दिवस मनाउन सुरु गरियो।

त्यसै क्रममा विश्वभरी मनाइने जनसंख्या दिवसको मुख्य उद्देश्य विश्वव्यापी जनसंख्या वृद्धिबाट उत्पन्न चुनौती तथा अवसरका लागि जस्तै परिवार नियोजनको महत्व, लैंगिक समानता, गरिबी, मातृ स्वास्थ्य तथा मानव अधिकारावारे व्यापक जनवेतना जगाउने हो।

यस वर्षको विश्व जनसंख्या दिवसको नारा 'द अर्ब पुगेको जनसंख्या सबैको छनोट र अधिकारको सुनिश्चिततासहित उज्ज्वल भविष्यका लागि अवको प्राप्ति' भन्ने रहेको छ। यो नाराले जनसंख्या वृद्धिबाट विचलित नहुन र यसबाट उत्पन्न चुनौतीको सामना गर्ने अवसर पनि प्राप्त भएको सन्देश विश्व जनसंख्या दिवसले दिएको छ।

जनसंख्या दिवसमा सन्देश: विश्व जनसंख्या दिवसले पहिलेभन्दा जनता शिक्षित भई स्वस्थ जीवन यापन गर्न

गंगाराज अर्याल

नागरिक समाजद्वारा लगानी

गरी मानव अधिकारलाई संरक्षण गर्दै चुनौतीलाई सामना गर्ने अवसरलाई शान्ति र समृद्धि प्राप्त गर्न लगानी गर्न आव्हान गर्दछ। अत्यन्त ध्यान दिइनुपर्ने पक्षमध्ये आगामी दिनमा द अर्ब पुगेको जनसंख्या गणना गर्न वाध्य हुनुलाई मात्र गल्ती गरेको महशुस नगरी जनसंख्या गणना र अनुमानबाट विचलित हुनुलाई गल्ती गरेको मान्युपर्ने हुन्छ।

यदि जनसंख्यामा मानव जातिको संख्या र जनसंख्या वृद्धि दरमा मात्र ध्यान दिने हो भनेत्यसबाट उत्पन्न हुनसक्ने अवसर तथा मानव अधिकारको हननसमेत हुन्छ। उदाहरणका लागि महिलालाई सन्तान जन्माउन वा नजन्माउन दिवाव दिइयो भने यसबाट उनको सन्तानोत्पादनमा रोजाई तथा अधिकारसम्बन्धी असमानता उत्पन्न हुन्छन्। कुनै पनि देशको जनसंख्या वृद्धि भएमा ती देश विश्वमै बढ्दो। निरपेक्षित जेष्ठ नागरिकको सामना अर्थात् विश्वभरका प्रति महिला २.१ प्रजनन दर भएका

मुलुकमा पर्दछन् र अन्य युवा

तथा बढ्दो उमेरका जनसंख्या भएका मुलुकको भोगाइमा पर्दछन्। त्यसपछि अधिकतम जनसंख्या आफै रोजाई वा ढन्द्द जलवायु परिवर्तनबाट उत्पन्न विषम कारणले मुलुक बाहिर लाग्न वाध्य हुन्छन्। त्यस्तो अवस्थालाई मनन गरी सम्भावित दुष्परिणामलाई न्युनीकरण गर्न चुनौतीको सामना गर्दै सकारात्मक अवसरको प्राप्तिको आशा गर्नुपर्ने हुन्छ।

जनसंख्यावृद्धिको समाधान:

जनता समस्या होइन, समाधान हुन्। त्यसकारण जनसांख्यिक परिवर्तनको न्युनिकरणका उपायबाट वहस पैरबी गर्नुपर्ने हुन्छ। हरेक देशका जनताले जनसंख्या वृद्धिलाई महशुस गर्दै समस्या समाधान गर्न सक्छन्। जनता स्वयम् सुसूचित भई शिशु जन्ममा महिलाले वाध्यता नभई रोजाईको अधिकार पाएमा उनिहरूले आफ्नो अधिकार र जिम्मेवारी वहन गर्दछन् भने सन्तानोत्पादनमा जोखिम न्युनीकरण गर्न सक्षम हुन्छन्।

जसको प्रतिफल चाहेजसि

सन्तानबाट दिगो सामाजिक

विकाससमेत गर्न सक्छन्।

जनसांख्यिक समस्या समाधान

गर्न केवल जनताको संख्या

मात्र नभई समाधान गर्ने

पद्धतिमा मुलुककै प्रतिवद्धता

आवश्यक हुन्छ। यसले मानव

तथा समाजसमेतलाई

भेदभावबाट मुक्त गर्दछ।

जनताको संख्या धेरै भएमा

जातजाती, वर्ग, धर्म, यौन

दर्व्यवहार, भेदभाव, दुरुत्साहन,

लैंगिक दुर्व्यवहार तथा अपराध

बहन जान्छ। जनसंख्या

विस्फोटन भएमा लैंगिक

असमानता, मानवअधिकारको

हनन, विभेदजस्ता दुर्व्यवहारमा

वृद्धि मात्र नभई मुलुककै

विकासमा अवरोध हुन्छ।

पद, पावर, प्रतिष्ठा र पैसामा अल्फेको राजनीति

राजेन्द्र किराँती

जनयुद्धको उत्कर्षको समयमा एकजना मात्र तहमा अध्यापनरत शिक्षक मित्रको घरमा पुगेको थिएँ। उहाँ हाम्रो सहयोगी, समर्थक र शुभेच्छुक हुनुहुन्थ्यो। यसकारण ती मित्र र ममवीच दिल खोलेर धेरै विषय प्रसङ्गमा छलफल भए। आन्दोलनबाटे निकै सनसनी कुरा गर्याँ। चुनौती, सम्भावना र सफलतासञ्चनी विभिन्न कोणबाट बातचित भयो।

सोही सिलसिलामा मैले शिक्षक मित्रलाई जागिर छाडेर जनयुद्धमा पूर्णकालीन भएर लाग्न अनुरोध गरें। उहाँले निसझोच खुलेर भन्नुभयो-‘तपाईंहरूको त्याग, बलिदान र साहसको म उच्च सम्मान गर्दछु। तर म पूर्णकालीन भएर त्यो तपस्या र सौर्यको भूमिका निभाउन अहिले सकिन्दैन्।’ अन्य सहयोग, समर्थन र शुभेच्छा भने कायमै रहने प्रतिबद्धता व्यक्त गर्नुभयो।

ती शिक्षक मित्रसँग मेरो २०७४ सालको स्थानीय तह निर्वाचन प्रचार-प्रसारको सिलसिलामा पुनः भेट भयो। विगत, वर्तमान र भविष्यका समग्र विषयमा कुराकानी गरियो। पार्टी आन्दोलनको आरोह-अवरोह अनि जनयुद्ध र शान्ति प्रक्रियाको विषयमा छलफल भयो। यही कममा शिक्षक मित्रले पुरानो सन्दर्भ कोट्याउनुभयो। पार्टी आखिर शान्ति प्रक्रियामा जाने रहेछ। म पनि तपाईंले भनेको बेला पूर्णकालीन भएर लागेको भए खुला राजनीतिमा अवसरको ढोका खुल्नेहोछन्। मैले आँट नगर्नु नै कमजोरी भयो भन्दै केही पश्चतापजन्य भाव व्यक्त गर्नुभयो।

त्यसपछि मैले भने, ‘महान सहिद बन्ने सबैभन्दा ठूलो

शौभाग्य पनि पाउने सम्भावना रहन्थ्यो। यो चाहिँ तपाईंले विसिनुभयो।’ उहाँले तुरन्तै जबाक दिनुभयो, ‘त्यो त हो नि। सहिद भएको भए आज परिवारहरूले दोसल्लासम्म पनि पाउन कठिन हुने रहेछ। त्यसैले त जे गरें, ठीकै गरेछु भन्ने लागेको छ।’

साँच्ची नै राजनीतिक कार्यदिशा कुनै पनि आन्दोलनको मेरुदण्ड हो। हिजोको आन्दोलनको उद्देश्य र सोही अनुरूपको

त्याग, बलिदान, साहस र सङ्खर्ष केन्द्रित कार्यदिशा र आजको जसरी पनि चुनाव जित्ने आन्दोलनको उद्देश्य र त्यसैमा आधारित औसत साम, दाम, दण्ड र भेदको कार्यदिशा।

आधारभूतरूपमै फरक रहेको छ। कार्यदिशा भिन्न भएपछि आन्दोलनको चरित्र र प्रक्रियाहरू पनि नितान्त भिन्न हुन्छ। यो साश्वत नियम हो।

आज अधिकांश पार्टीहरू

चुनावी आन्दोलनअन्तर्गत जसरी

पनि चुनाव जित्ने कार्यदिशामा

रहेका छन्। यस्तो कार्यदिशामा

औसत वा सामान्य राजनीतिक

व्यवहारले मात्र पुग्दैन। यसका

लागि हदमाथिको

ट्याक्ट्युलोनेस, चलाखी, पड्यन्त, जालमेल

र लपन-छपनको कार्यनीतिक

राजनीतिक अस्त्रजन्य

व्यवहारको माग गर्दछ।

यस्तो वस्तुगत परिवेशमा सही र गलत, इमानदार र बेइमान, भ्रष्ट र विवेकशील अनि अपराधी र सज्जनवीचमा भेद देखिन्दैन। यसमा जस्तोसुकै अस्त्र उपयोग गरेर भए पनि चुनाव जितेर पावरमा पुग्नुलाई सफलता मान्ने बनिवनाउ मनोविज्ञानले सिङ्गो समाजलाई नेतृत्व गरिरहेको हुन्छ। तब सबै त्यसैको आत्मरतिमा दौडिरहेको हुन्छ।

प्रतिशत पूऱ्याउन सकिन्छ। निम्न बुँदालाई अङ्गिकार गरी काम गरेमा मात्र जनसंख्या वृद्धि नियन्त्रण गर्न सकिन्छ:

१. प्रजनन् उमेरका सबै किशोर-किशोरीलाई विद्यालय/क्याम्पसस्तरमा यौन शिक्षा/प्रजनन् स्वास्थ्य शिक्षा/परिवार नियोजन, सुरक्षित मातृत्व तथा सुरक्षित गर्भपतन सम्बन्धी शिक्षा अध्यापन गरिनु पर्दछ। हरेक स्थानीय स्वास्थ्य संस्था मार्फत जनसंख्या वृद्धि र परिवार नियोजनको महत्वका वारेमा व्यापक स्वास्थ्य शिक्षा सन्देश प्रदान गर्ने व्यवस्था गरिनु पर्दछ।

२. विवाह गर्न कम्तीमा २० वर्ष पुग्नै पर्ने कानुनी प्रावधानलाई विशेष प्रवर्धन गर्ने र सो प्रावधान कडाइकासाथ लागु गराउनु पर्दछ।

३. परिवार नियोजन सेवा तथा साधनबाटे समय-समयमा स्वास्थ्यकर्मीलगायत अन्य सम्बन्धित कार्यकर्तालाई पुनर्ताजगी तालिम प्रदान गरी परिवार नियोजनलाई समुदाय स्तरसम्म बढाउनु पर्दछ।

४. सुक्तेरी हुन आउने हरेक गर्भवतीलाई सुक्तेरी हुनासाथ परिवार नियोजनका साधन अपनाउन उत्प्रेरणा गर्नु

राजेन्द्र किराँती

रूपमा मनोगत साँठाँगाँठ गर्नु यसको ज्वलन्त उदाहरण हो।

त्यसै सैद्धान्तिक मतभेदविना पार्टी फुटाउनु, गुट-उपगुट हावी हुनु, मन्त्रालय बढाएर भए पनि आकाङ्क्षीहरूलाई व्यवस्थापन गर्नु, तीन महिनाका लागि नै भए पनि नयाँ मन्त्री बन्ने नाजो दौडमा निस्किनु, पार्टीले फिर्ता बोलाउँदा पनि आलटाल गर्नु, नयाँ पद सिर्जना गरेर नै भए पनि व्यक्तिलाई व्यवस्थापन गर्ने काम भइरहेको छ।

त्यसै, जनमदर्ता प्रमाणपत्र

पाउनेवितैकै पद खोज्नु वा

भ्रष्टणवाटै अवसर

रोज्नु, केन्द्रदेखि स्थानीय तहसम्म

पार्टी कमिटी भट्टा

बनाउनु, महाधिवेशन भएको

महिनौपछिसम्म पनि साझानिक

संरचना पूर्ण नहुनु अनि

विभागहरू गठन गर्न नसक्नु

पदलोलुप एवं स्वार्थी

राजनीतिक संस्कृतिको उपज

हो। यस्तो रवैयाले सही

राजनीतिक पद्धति स्थापित

हुदैन। सही पद्धतिविना

राजनीतिक आन्दोलनको

प्रक्रियालाई चाहेको गन्तव्यमा

पुऱ्याउन सकिन्दैन।

आज एकातिर

राजनीतिप्रति सबैले प्रश्न

उठाइरहेका छन्। यसप्रति

वितृष्णा र असन्तुष्टि व्यक्त

गरिरहेका छन्। यहाँसम्म कि

‘राजनीतिको काम छैन’ समेत

भन्न थालिएको छ। यद्यपि

यसो भन्दै गर्दा उनीहरू नै

राजनीतिप्रति एकाएक

आकर्षित भइरहेको देखिन्छ।

सबैको महत्वाकाङ्क्षी स्वार्थको

भारी विसाउने चौतारी बनेको

छ, राजनीति। पद, पावर, प्रतिष्ठा

र पैसा जस्ता बहुपहिचान

कमाउने बहुआयमिक अस्त्र

बनेको छ, राजनीति।

व्यापारीले

व्यापार, ठेकेदारले

ठेका, प्राध्यापकले

प्राध्यापन, विश्लेषकले

विश्लेषण, शिक्षकले

शिक्षण, डाक्टरले

उपचार, विकल्पले

विकालत, न्यायाधीशले न्याय

निसाफ, अभिनेता र अभिनेत्रीले

अभिनय, हास्य-व्यङ्यकारले

हास्यव्यङ्य, पुजारीले

पूजा, पत्रकारले

पत्रकारिता, कृषकले

खेती, मजदूरले मजदुरी, उच्चोगी

व्यवसायीले व्यवसाय अनि

भरियाले भारी सबै सबैले

आफालो एकल विद्या वा

क्षेत्रमा काम गरिरहेका छन्।

यी औसत सामान्य प्रक्रिया नै

हुन्।

तर यता राजनीतिमा भने

एकैरोटि पद, पावर, प्रतिष्ठा र

पैसा आर्जन हुने हुँदा सबैको

शम्भुनाथका मेयर गुप्ताबिरुद्ध

सात राजनीतिक दल

राजविराज / सप्तरीको प्रमुख जिल्ला अधिकारी जर्नादन शम्भुनाथ नगरपालिकाका मेयर जितेन्द्र गौतमलाई बुझाइएको हो । प्रसाद गुप्तामाथी सात क्रियाशिल राजनीतिक दलहरूको मोर्चाले विभिन्न आरोप लगाउदै छानवीन र कारबाही माग गरेका छन् ।

सात राजनीतिक दलहरूले मंगलवार संयुक्त रूपमा पत्रकार सम्मेलनको आयोजना गरि सो माग गरेका हुन् । उनीहरूले ती माग राख्यै प्रमुख जिल्ला अधिकारीलाई ज्ञापनपत्र समेत बुझाएका छन् ।

ने पाली काँगे सका नगरसभापती सुरेन्द्र गुप्ता, नेकपा एमाले नगरअध्यक्ष श्रीनारायण चौधरी, जसपा नगरअध्यक्ष सरोज कुमार चौधरी, लोसपा नगरअध्यक्ष मो.याकुब राईन, राप्रपाका जिल्ला अध्यक्ष उम्देश्वर साह, जनमत पार्टीका केन्द्रिय सदस्य मदनेश चौधरी तथा नेकपा माओवादी केन्द्रका स्थानीय नेता सुकदेव साहको संयुक्त हस्ताक्षरित ज्ञापनपत्र

सोही विषयलाई लिएर विरोध

गर्न जाँदा असार २५ गते राती ९ बजे तीर नगरपालिका परिसर भित्र नगरप्रमुख गुप्ताको प्रत्यक्ष संलग्नतामा आफुमाथी कृपिट भएको पत्रकार सम्मेलनमा लोसपाका स्थानीय नेता मो.याकुब राईनले आरोप लगाउदै सो घटनाको छानवीन गरी दोषीमाथी कारबाहीको माग गरिएको छ ।

मोर्चाले आ.व.२०७८/०७९ मा नगरपालिकाबाट असार २५ सम्म संचालित सबै योजनाहरूको प्रगति प्रतिवेदन सार्वजनिक गर्न, कोभिड पीडित विपन्न परिवारलाई अविलम्ब सरकारबाट प्राप्त सहयोग १० हजारका दरले राहत रकम प्रदान गर्न, आगामी आर्थिक वर्ष २०७८/०७९ को नीति तथा कार्यक्रम सार्वजनिक गर्न तथा मधेश प्रदेश सरकारको सहयोगमा वडा २, ४, ९ र १२ मा संचालित योजना र सडक बोर्डको योजनाहरूको छानवीनको समेत माग गरिएको छ ।

यता नगर प्रमुख गुप्ताले भने घटनाका बेला आफु कार्यालयमा नरहेको बताउदै राती अवेरसम्म बसेर काम गरिरहेका कर्मचारीलाई धम्क्याउदै लोसपा नेता मो.याकुब राईनको ते तृत्वमा पुगेको विपक्षीहरूले काम गर्न नदिएको तथा गाली गलौजमा उत्रिएपछि सेवाग्राहीहरूले नै सामान्य प्रतिकार

गरेको दाबी गरेका छन् ।

उनले असार २५ गते राती १२ बजेपछि सरवर डाउन हुने भनी सरकारले तै जानकारी दिएको आधारमा दिनरात खटेर काम भईरहेको बेला कर्मचारीहरूलाई गाली गलौजसहित पुर्वाग्राही भएर विपक्षीहरूले काममा बाधा पुर्न्याएको बताए । उनले नगरपालिकामा जडान गरिएको सिसी टिभि क्यामराको फुटेजहरू हेर्दा सबै सत्यतथ्य आफै उजागर हुने दाबी समेत गरे ।

आफुले कार्यभार सम्हालेको २ महिना पनि नपुगेको बताउदै उनले वस्तुस्थिती अध्ययन गरिरहेकै बेला आफुमाथी विपक्षीहरूद्वारा लगाइएको आरोप सत्य नरहेको जिकिर गरेका छन् । हालै सम्पन्न स्थानीय तहको निर्वाचनमा गुप्ता नेकपा एकिकृत (समाजवादी)को तर्फबाट उम्मेदवार भई नगर प्रमुख पदमा निर्वाचित भएका हुन् ।

अध्यक्षलगायत के नदीय कार्यकारिणी सदस्यलाई पदमुक्त गरेको आरोप लगाएका छन् । यता भट्टराई पक्षको यही असार २८ र २९ गते काठमाडौंमा सम्पन्न केन्द्रीय समितिको विस्तारित बैठकले पार्टी अध्यक्ष यादवले पार्टीलाई एकताबद्ध बनाउन पहल नगरेर अवैधानिकरूपमा सदृशीय परिषद्

दुई बालिकासहित ...
गएका थिए । सोही क्रममा रजनी र सेन्द्री पानीमा ढुवेको मृत्यु भएको स्थानियवासीले जनाएका छन् ।

सेन्द्रीको पोखरीमा ढुवेकै अवस्थामा मृत्यु भएको तथा रजनीको कंचनपुरस्थित प्राथमिक स्वास्थ्य केन्द्रमा उपचारको क्रममा ज्यान गएको प्रहरीले जनाएको छ ।

भट्टराई परिषद् अध्यक्ष भट्टराईले पार्टी रूपान्तरणका लागि अन्तिमसम्म प्रयत्न गरेको भन्दै उहाँले पार्टी अध्यक्ष यादवले पार्टीलाई एकताबद्ध बनाउन पहल नगरेर अवैधानिकरूपमा सदृशीय परिषद्

डा. आदर्श कुमार सिंह

Dr. Adarsh Kumar Singh

MBBS, MD TU

NMC Reg. No. : 9413

कन्सलटेन्ट पिजिसियन

मधुमेह (चिनी रोग), मुटु, दम एवम् श्वास प्रश्वास, पेट तथा

कलेजो रोग मृगौला, छाती, थाइराइड सम्बन्धी रोग

सम्पर्क : जयश्री कष्ण फार्मेशी

गजेन्द्र नारायण सिंह अस्पताल (दक्षिण गेट), हनुमाननगर रोड, राजविराज, सप्तरी

Phone : 031-533774 / Mo. No : 9819721526, 9852820734

डा. ललन प्रसाद रौनियार

Dr. Lalan Prasad Rauniyar
MBBS (BPKIHS) Dharan, MD Paediatrics
(BPKIHS) Dharan, NMC Reg. No. : 13338

कन्सलटेन्ट बाल रोग विशेषज्ञ

वरिष्ठ नवजात शिशु तथा बालरोग

अन्तर्राष्ट्रिय समाचार

मेक्सिकोमा हेलिकप्टर दुर्घटना: चौधू सैनिकको मृत्यु

मेक्सिकोसिटी / मेक्सिकोमा हेलिकप्टर दुर्घटना हुँदा १४ जना समुद्री सैनिकको मृत्यु भएको छ । देशको उत्तरी भागमा शुक्रबार भएको उक्त दुर्घटनामा उनीहरूको ज्यान गएको हो ।

लागूऔषध तस्करी एवम् ओसारपसारमा संलग्नलाई पक्काउ गर्न खटिएका समुद्री सैनिक हेलिकप्टर दुर्घटनामा मारिएका मेक्सिकोको नौसेनाले शनिबार ज्याएको छ । दुर्घटनामा एकजना भने बाँचेका छन् ।

नौसेनाको स्वामित्वमा रहेको ब्ल्याक हक हेलिकप्टरले उत्तरी राज्य सिनालोआमा एकदिन अघि पक्काउ परेका गुआडालाजारा कार्टेलका संस्थापक राफेल कारो किवन्टेरो बोकेको अर्को विमानको सुरक्षा गरिरहेको थियो ।

दुर्घटनामा ज्यान गुमाएकाप्रति नौसेनाले शोक व्यक्त गरेको छ । दुर्घटनाको कारण अज्ञात छ । कथित लागूऔषध तस्करी गिरफतारीका कारण उक्त दुर्घटना नभएको नौसेनाले ज्याएको छ । राफेललाई

संयुक्त राज्य अमेरिकाले आफ्ना अधिकारी एनरिक क्यामरेना सालाजारको हत्या गरेकाले निजलाई अमेरिकासमक्ष सुपुर्दीगी गर्नुपर्ने माग गर्दै आएको छ । यसै विषयलाई लिएर मेक्सीको र अमेरिकाबीचको सम्बन्ध केही समय तनावपूर्ण भएको थियो । एजेन्सी

महामारीले बढायो जुवातासको लत

सिड्नी/कोम्बिड-१९ को महामारीका बेला अप्ट्रेलियाली युवामा 'अनलाइन' जुवाको लत लागेको पाइएको छ । सिड्नेमण नियन्त्रणका निम्न सरकारले जारी गरेको बन्दाबन्दी आदेशको पालना गर्ने सिलसिलामा युवावर्ग अनलाइन बाजी थाप्ने, जुवातास खेलेलगायत गतिविधि बढेको नयाँ सर्वेक्षणले देखाएको हो ।

नेशनल लाइब्रेरी अफ मेडिशिनले शुक्रबार सार्वजनिक गरेको सर्वेक्षण अनुसार १९ वर्ष मुनिका एक हजार किशोरकिशोरीमध्ये ३० जनामा मानसिकरूपमा इन्टरनेट गेमिड डिसअर्डर पाइएको छ । विकासात्मक मनोवैज्ञानिक एवम् म्याक्वेरी विश्वविद्यालयका एशोरिएट प्रफेसर वेन वार्बर्टनले इन्टरनेट गेमिड डिसअर्डरका कारण उनीहरूमा विद्यालयले दिएका गृहकार्य, पारिवारिक सम्बन्ध र मानसिक स्वास्थलगायत दैनिक जीवनमा गम्भीर असर पर्नसक्ने बताएका छन् ।

इन्टरनेट गेमिड डिसअर्डरबाट प्रभावितहरूमा चिडचिडापन, विगतका आमोदप्रमोद एवम् मनोरञ्जनका कुरामा अरूची र बेवास्ता गर्ने तथा गरेको आरोप लगाएको बताउने उनीहरूबाट आक्रमणसमेत हुनसक्ने मनोवैज्ञानिक वार्बर्टनले सर्वेक्षणमा उल्लेख गरेका छन् । सामाजिकरूपमा साथीभाइसँग घुलमिल हुनेभन्दा पनि इन्टरनेटमा उपलब्ध मनोरञ्जनात्मक गतिविधिमा उनीहरू अधिकमात्रामा व्यस्त रहेका पाइएको छ ।

प्राध्यापक वार्बर्टनले अमेरिकी तथाइलाई पनि सर्वेक्षणमा उद्धृत गरेका छन् । सन् २०२१ मा दैनिक औसत पाँचसय २० मिनेट मनोरञ्जन स्क्रिनमा विताएका किशोरकिशोरीको त्यो समय कोरोना महामारीअधि औसत दैनिक चारसय मिनेटमा सीमित थियो । एजेन्सी

जातिय दड्गाका क्रममा सुडानमा ३१ को मृत्यु

खार्टुम/सुडानमा भएको जातिय दड्गाका क्रममा शुक्रबार कम्तीमा ३१ जनाको मृत्यु भएको छ । देशको ब्लु नाइल प्रदेशमा घटना भएको सरकारी अधिकारीले जनाएका छन् ।

देशको केही ठाउँमा जातिय दड्गा भएका छन्, ती घटनामा परी कम्तीमा ३१ जनाको मृत्यु भएको छ भने अरु ३९ जना घाइते भएका छन्, सुरक्षा समितिले जारी गरेको वक्तव्यमा लेखिएको छ ।

भडपका क्रममा १६ पसल क्षतीग्रस्त भएको पनि अधिकारीहरूले जानकारी दिएका छन् । सुरक्षाकर्मीले परिस्थीति निय

लघुउद्धमीलाई समान वितरण

राजविराज / राजविराजमा आयोजित एक कार्यक्रमका बिच १५ जना लघुउद्धमीलाई किराना सामग्री प्रदान गरिएको छ ।

सेभ द चिल्ड्रेनको सहयोगमा सेभ द सप्तरीको आयोजित जनामा तीन बटा गाउँपालिका र एउटा नगरपालिकाका लघुउद्धमीलाई २० हजार बराबरको किराना समान, कस्टमेटिक, तरकारी लगायत समानहरु प्रदान गरिएको हो ।

सेभ द सप्तरीका सचिव नरेन्द्र यादवको अध्यक्षतामा आयोजित कार्यक्रममा जिल्लाको

छिन्नमस्ता गाउँपालिका, तिलाठी कोइलाई गाउँपालिका, विष्णुपुर गाउँपालिका र राजविराज नगरपालिकाका केही वडाका करिव १५ जना लघुउद्धमीलाई सामग्री वितरण गरिएको सेभ द सप्तरीका कृषि प्रविधिक रामकुपार साहले बताए ।

पाँच दिने लघुउद्धम व्यवसाय सचालन सम्बन्धी तालिम पश्चात लघुउद्धम पसलहरु संचालन गर्न उनीहरुलाई सो समानहरु वितरण गरिएको जनाएको छ ।

प्रदान गरिएका समानहरुबाट

विक्रि वितरण गरि गरिव तथा विपन्न परिवारलाई जिवनस्तर मजबूत बनाउनको लागि तथा बालवालिकामा शिक्षा स्वास्थ्यमा मदत मिल्ने कृषि प्राविधिक साहको भनाई छ ।

कार्यक्रम सेभ द सप्तरीका कार्यक्रम संयोजक संतोष यादव, फिल्ड अधिकृत सत्यानारायण थारु, मिल अधिकृत मिथिलेश यादव, लोजस्टिक अधिकृत महेश चोधरी, सेभ द चिल्ड्रेनको प्रतिनिधि जयप्रकास साह, समाजिक परिचालक चम्पालाल शर्मा लगायतका उपस्थित रहेको थिए ।

मोटरसाईकलले ठक्कर दिँ पैदल यात्रीको मृत्यु

राजविराज / सप्तरीको

रुपनी गाउँपालिका ६ विरेन्द्र बजार सडक खण्डमा बुधवार राती मोटरसाईकलले ठक्कर दिँ एक पैदल यात्रीको मृत्यु भएको छ ।

पुर्वपश्चिम राजमार्ग अन्तर्गत सो सडक खण्डमा स. ४ प. १३३४ नम्बरको मोटरसाईकलले ठक्कर दिँ बाटो काटन लागेका सोही वडा निवासी पैदल यात्री ५५ वर्षीय दीपनारायण मेहताको मृत्यु

भएको हो ।

मोटरसाईकलको ठक्कर लागेको गम्भीर घाइते भएका उनको स्थानीय गजेन्द्रनारायण सिह अस्पतालमा उपचारको क्रममा विहिवार विहान मृत्यु भएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय सप्तरीले जिल्ला प्रहरी कार्यालय सप्तरीले जनाएको छ ।

ठक्कर दिने मोटरसाईकल चालक सिरहाको लहान नगरपालिका १९ वस्ते ३० वर्षीय

दिपेश कुमार यादव तथा मोटरसाईकल नियन्त्रणमा लिई घटनावारे थप अनुसन्धान भईहेको जिल्ला प्रहरी कार्यालय सप्तरीका प्रवक्ता डिएसपी माध्यव प्रसाद काफ्लेले जानकारी दिए ।

रेणु यादवद्वारा पार्टीको सम्पूर्ण पद त्याग गरेको घोषणा

राजविराज / जनता समाजवादी (जसपा) की नेतृत्वे रेणु यादवले पार्टीको सबै पद परित्याग गरेको घोषणा गरेकी छिन् ।

पार्टीका केन्द्रीय कार्यकारणी सदस्य एवं केन्द्रीय सदस्य समेत रहेकी यादवले पार्टी अध्यक्षलाई एक पत्र लेख्दै व्यक्तिगत कारण देखाएर पार्टीको

सम्पूर्ण पदीय जिम्मेवारीबाट अलग भएको घोषणा गरेकी हुन् ।

उनले वर्तमान अवस्थामा व्यक्तिगत कारण देखाई पदीय जिम्मेवारीमा रहेर काम गर्ने सक्ने अवस्था नरहेको भन्नै पार्टीसँगको पदीय जिम्मेवारीबाट अलग हुने निर्णयमा पुगेको पत्रमा उल्लेख गरेकी छिन् ।

देश विदेशबाट पठाइएको रकम तुरुन्त भुक्तानी लिनका लागि सम्झनुहोस् ।

हाम्रो
सेवाहरु

नेपाल सहकारी संस्था लि.

राजविराज ४, फोन नं. ०३१-५२१०९६

छोरालाई जोगाउन जादा आमाको मृत्यु

राजविराज / छोरामाथि कुटपिट भझरहदा जोगाउन गएकी आमाको कुटपिटबाट मृत्यु भएको छ ।

सप्तरीको डाकने श्वरी नगरपालिका वडा नं. ८ प्रवाहा पटी टोलमा शुक्रवार कुटपिट भझरहदा छोरालाई जोगाउन जाँदा ६० वर्षीया जिरादेवी मण्डलको मृत्यु भएको हो ।

विहिवार साँझ बजारबाट मल खरिद गरी आउदै गर्दा उनका

छोरा मनोज चढेको साइकलबाट बाटोमा खेल्दै गरेका एक बालकलाई समान्य चोट लागेको थियो । सोही निहुँमा स्थानीय केही व्यक्ति मनोजमाथि कुटपिट गरिरहेको खबर पाएपछि बचाउन गएकी आमा जिरामाथि समेत कुटपिट गरिएको प्रहरीको भनाई छ ।

कुटपिटबाट गम्भीर घाइते भएकी जिरालाई उपचारका लागि

सदरमुकाम राजविराजस्थित गजेन्द्रनारायण सिंह अस्पताल ल्याउदै गर्दा बाटोमै मृत्यु भएको जिल्ला प्रहरी कार्यालयका डिएसपी माध्यवप्रसाद काफ्लेले जानकारी दिएका छन् ।

कुटपिटबाट मृतक महिलाका छोरा मनोज सामान्य घाइते भएको प्रहरीले जनाउदै कुटपिटमा संलग्नको पहिचान र खोजी कार्य भझरहेको जनाएको छ ।

मत्स्य कृषकहरुका लागि जानकारी

पोखरीको तयारी

पोखरी सुकाउने वा पानी सुकाउन नसके वा पानीको स्रोत नभएको पोखरी भए त्यसमा पुगाना र जङ्गली माछाहरु जाल तानेर निर्मल पार्ने वा एमीनियम सल्फेट र चुनको मिश्रण १:५ को अनुपातमा एक कठा जलाशयको लागि एमीनियम सल्फेट ३.७५ के.जी र धर पोल्ने चुना १८.७५ के.जी.मिलाएर छरेर जङ्गली माछा मार्ने । पोखरीको डिल र साईडमा भएका भारापात हटाउने । आवश्यकता अनुसार मर्मत सम्मार गर्ने ।

घर पोतने चुना : १०-१५ के. जी. चुनाप्रति कठा करले चारै तिर छर्ने ।

मल: गोवर मल १०० के. जी. प्रति कठा शुरुमा र त्यसपछि हरेक हप्तामा १५ के. जी. प्रति कठा करले प्रयोग गर्ने तर नयाँ पोखरीको लागि १५० देखि ३०० के.जी. पाकेको गोवर मल प्रयोग गर्ने वा १.७ के.जी.डी.ए.पी. र १ के.जी. यूरियाप्रति कठा दरले प्रत्येक १५ दिनमा प्रयोग गर्ने । उपयुक्त डोज पानीको मलिलोपनमा भर पस्त । कमितमा १.५ मि. पानी राख्ने (प्रवेशद्वारमा जाला राख्ने) ।

माछा भुरा फिराइङ्गलको स्टोकिंग ५-६ दिन पछि १००० गोटा प्रति कठा को दरले स्टक गरिन्छ । तर पालन प्रविधि अनुसार स्टोकिङ्ग डेनिस्टी फरक रपन सक्छ ।

स्टोकिंग प्रतिशत

सि. नं.	माछाको नाम	स्टोकिङ्ग डेनिस्टी_१ प्रतिशत	स्टोकिङ्ग डेनिस्टी_२	स्टोकिङ्ग डेनिस्टी_३	स्टोकिङ्ग डेनिस्टी_४
१	कमनकार्प	२५	२०	४०	२०
२	सिल्भर कार्प	३५	४०	२५	२०
३	विगहड कार्प	१०	२०	१५	४०
४	ग्रास कार्प	५	१०	१०	१०
५	रह	१५			१०
६	तैनि	१०	१०	१०	
७	भाकुर				

माछाको आहार बिहार

माछाको नाम	आहाराको क्षेत्र	आहार
भाकुर	पानीको माथिल्लो भाग देखीमध्य भाग	जप्लावंतन
रह	पानीको मध्य भागदेखी पिंड सम्म	डॉर्टिस, दाना
तैनि	पानीको पिंडभागमा	सर्वाहारी दाना
सिल्भर कार्प	पानीको माथिल्लो भाग	फाईटोलांटन
विगहड कार्प	पानीको माथिल्लो भागदेखी मध्यभाग सम्म	जुब्बोवंतन
ग्रास कार्प	पानीको जङ्ग सुकै भागमा	द्वीस, दाना
कमनकार्प	पानीको पिंडभागमा	सर्वाहारी दाना

प्रयोग :

पेलेट दाना माछाको शारिरिक तौलको ५ प्रतिशतको दरले दिने (शुरुमा ५ देखि १० प्रतिशत शारिरिक तौलको र ठूलो माछाको हकमा १ देखि ३ प्रतिशत शारिरिक तौलको